

ny verden

24-01-011

TIDSSKRIFT
FOR MORALSK
OPPRUSTNING

NR. **12** 1973

Julen og vi

I siste nummer av Ny Verden brakte vi en artikkel om Fredrik Ramm, som også ble trykket i en rekke dagsaviser rundt om i landet. I den anledning har vi mottatt takknemlige henvendelser, blant dem fra en tidligere medfange, med fotostatkopi av et brev han selv hadde fått og smuglet ut.

Gjennom dette brevet møter vi et menneske — i tilsynelatende total avmakt og ensomhet — som er **skapende**. Det han bygger gjennom kampen i sitt eget indre, lyser urokkelig inn i fremtiden:

«I den siste tiden hvor nyhetene utenfra har vært så som så, har jeg forsøkt å kjempe mot depresjonen ved å se rolig på det hele. Og jeg har begynt med meg selv. Jeg konstaterer at hver dag i fengslet er også en del av mitt hele liv og den tid kan komme da jeg vil beklage om jeg har kastet bort denne tid med unyttige grublerier eller ved å være bitter og hatefull. Jeg har **idag** et stort ansvar for min egen, mine kjæres og mitt lands fremtid, for også **idag** dannes min karakter. Lar jeg den vokse skjevt idag merkes den for fremtiden. Derfor er jeg systematisk på vakt mot all negativitet. Jeg . . . tenker på mine medmennesker . . .».

Vi har det godt for tiden. Men ofte føler noen hver av oss at selve **meningen** blir borte. Vi tenker på hva andre har gjort mot oss, som de ikke burde gjøre. Hva de **ikke** har gjort og burde gjøre. Så lar vi livet drive forbi. Og hele tiden ligger altså meningen og livet så snublende nær.

Kjære lesere, god jul og et velsignet 1974!

Bror og Gerd Jonzon.

Hva bringer en svensk prest til Norge som heltidsarbeider for MRA?

Bror og Gerd Jonzon har arbeidet i mange deler av verden, dette er første gang de har anledning til å lære broderlandet bedre å kjenne.

En ting vil jeg si med en gang, sier Bror Jonzon. Stadig hører vi nordmenn si at det som Sverige gjør idag, tar vi etter om noen år. Hvorfor skulle ikke trenden snus? Vi svensker har mye å lære av dere, f. eks. i de store livsspørsmålene, som familielivet. Det er absolutt ingen grunn til at dere skal kopiere våre svenske feilgrep.

— *Hvorfor heltidsarbeider for MRA når du er utdannet prest?*

— Det var to biskoper som forårsaket det, for en stor del. Min far og stiftsoverhode, biskopen av Luleå, Bengt Jonzon, og Arvid Runestad i Karlstad.

Borgerlige vurderinger

Jeg var trygt på vei opp den akademiske stigen i min fars og farfars fotspor da far en dag kom og stilte spørsmålsteget ved min motivering. Aldri er jeg blitt så rystet. Saken var at han selv var blitt ganske rystet i sine vel-etablerte grunnvoller

En prat med en prest

under et besøk i Caux det året, og hele tiden siden fortsatte han å sette spørsmålsteget ved tingene. «Vi kristne taler om Guds ledelse,» sa han. «Men vi kobler det ikke sammen med vårt eget liv i vår egen familie. Vi deler de borgerlige vurderingene som omgir oss, når det gjelder familie, karriere, penger osv.»

Idag er det ganske vanlig at unge teologer bryter opp fra det etablerte, men for en biskop å oppmuntre sin sønn til noe slikt den gangen, var temmelig spesielt.

Da min far døde uventet, etterlot han ikke ett øre. Sine sis-

te penger hadde han gitt som bidrag til billetter til Gerd og meg, til India. Og vi visste at han ikke hadde ønsket at vi skulle reise tilbake til begravelsen hans, men arbeide videre i India.

På slutten av 40-årene reiste jeg til Tyskland, delvis på grunn av Arvid Runestams ord: Vi svenske kristne vil svikte vår oppgave hvis vi ikke engasjerer oss i gjenoppbyggingen av Tyskland og Europa. Jeg tilbragte noen år i et marxistisk industrimiljø i Ruhr. Senere har Gerd og jeg vært mye i Østen: Malaysia, India, Sørøst-Asia.

Forts. neste side

— *Hvordan er det som kristen prest å samarbeide med marxister — for ikke å snakke om muhammedanere og hinduer?*

— For å være ærlig, så var jeg først temmelig beklemmet med min geistlige bakgrunn. Men så opplevet jeg hvordan dørene åpnet seg for en kristen som ønsket å gjøre godt igjen for de feil og forsømmelser vi er skyldige i. Mange marxister har jo en bakgrunn i opplevelser med kristne som har hatt en alt annet enn kristen ånd. Jeg glemmer ikke svenske Røde-Gustaf. Hans barndomserfaringer hadde gjort ham til en erklært fiende av kirken. Min far kjente ham fra ungdommen og vi besøkte ham en dag. Far bragte fortiden på bane, de snakket sammen om den gangen Gustaf og min mor vokste opp i samme kommune, han som «auksjonsbarn», og hun som datter av godseieren. Dette var noe Gustaf sannelig ikke hadde glemt! Men Røde-Gustaf som virket så hard, viste seg å være et varmt og levende menneske som fra den dagen ble en nær venn av min far, på tross av alle ulikheter. Ved et tilfelle da far ble angrepet, opptrådte Gustaf med kraft til hans forsvar.

En åpen dør

I Ruhr døpte jeg noen av gruvearbeiderbarna og viet endel

av foreldrene som var kommet til å tro på Gud. Til andre åpnet døren seg for en dialog og et samarbeid.

Jeg er overbevist om at Kristus døde for *alle*, også muhammedanere, hinduer, og kristne som har fornektet ham gjennom sin egen livsform. Jeg har lært å respektere andre religioner og samfunn i mitt samvær med deres representanter. Samtidig har jeg mer og mer lært å verdsette det spesielle vi som lutheranere har å gi: tanken om menneskets absolutte avhengighet av Guds nåde og tilgivelse uten noen særskilte kvalifikasjoner på vår side.

— *Enkelte påstår at MRAs absolutte normer betyr gjerningskristendom som fornekter det vesentlige i kristendommen, nemlig nåden.*

— Rent praktisk vil jeg si at jo mer absolutt og totalt man stiller kravet, jo større behov har man for en absolutt nåde. Relativ kristendom betyr mindre behov av Kristus.

Likevel ikke kjernen

I en nylig utkommet bok, *Jesus i nutida historisk forskning*, påpeker en svensk teolog, Gustaf Aulén, hvordan flere moderne teologer betegner forenningen av radikalt krav og en overveldende generøsitet som noe høyst egenartet hos Jesus. Han

siterer den engelske exegeten W. D. Davies' ord om Bergprekenen: «Saligprisningarna talar om människans obegränsade behov av nåd och om hennes elände, dess (Bergprekenens) absoluta krav talar om människans obegränsade möjligheter, hennes storhet.»

Den moderne teologien har m.a.o. påvist en polarisering mellom absolutte krav og nåde. Men i Sverige er nåden ofte blitt forkynt uten noen lov. Vi ser at uten en slik polarisering mellom nåde og lov, godt og ondt, rett og urett, — alle de typisk kristne begrepene, oppstår det en *politisk* polarisering. Eller en polarisering mellom generasjonene, mellom raser og klasser, mann og kvinne. En hel del motsetninger som er der, men som likevel ikke er kjernen i verdenskampen idag.

— *Yngre teologer snakker mye om strukturendringer. Hvordan oppfatter du den problemstillingen?*

— La oss legge vekten på strukturendringer der mennesket selv betraktes som både opphav til strukturene, og del av dem. Ofte møter man teoretiske tankekonstruksjoner som stiller mennesket og strukturene i et falskt motsetningsforhold til hverandre.

En teolog sa til meg: Man kan da ikke anvende Gud til å produsere kull i England eller nye forhold i Tyskland? Frank

Buchman, derimot, så en *sammenheng* der, han mente at en bygging av samfunnet har forbindelse med den dypeste kristne erfaring. Det var det han siktet mot da han snakket om ideologi. Og for kristne talte han ofte om *revolusjon*, ikke bare vekkelser, alt for 40 år siden.

Fordi så mange kristne ikke kunne eller ville forstå dette, oppsto det ofte et tomrom mellom den personlige fromheten og menighetstenkningen på den ene siden, og oppbyggingen av samfunnet på den andre. Inn i det tomrommet kom marxismen med sin nærmest religiøse lidenskap. Mange kristne skynet seg for å henge på. Og fordi de har dårlig samvittighet, støtter de mang en marxistisk merkesak.

En kamp mellom godt og ondt

Vi kristne har grunn til å ha dårlig samvittighet. Men vår oppgave er ikke å støtte andres revolusjoner, vi skal skape vår egen. Ellers underslår vi vårt spesielle bidrag til oppbyggingen av samfunnet.

— *Svart-Hvitt-Boka?*

— Det som interesserer meg, er at den på en enkel og forståelig måte påviser kampen mellom godt og ondt, ikke med en hvitfarvet optimisme, heller ikke med en gråfarvet pessimisme om mennesket og samfunnet.

Men kampen mellom svart og hvitt, godt og ondt i hvert enkelt menneske og i samfunnet.

Boka er enkel kan man si, men den «stiller Kyrkan mitt i byn» i dobbel forstand. Svenskene holder på å forberede en utgivelse av boka, inspirert av det som skjer omkring den i Danmark, Finland og Norge.

Hva vi gjør sammen

Gerd Jonzon kommer fra et akademisk miljø i Uppsala. Hun var en av de tre som arbeidet med sanger om Den hellige Birgitta, skrevet for den moderne tid. Den grammofonplaten som ble laget med disse sangene, har vært spilt en rekke ganger på Sveriges Radio i år.

— *Ordet «jämlikhet» (likestilling) dukker stadig opp i Sverige. Noen kommentarer om det begrepet?*

— Det er en stor og vesentlig sak i samfunnet. På det personlige plan finner jeg at det ikke er et statisk begrep, og at «jämlikhet» er noe man må gi hverandre, om og om igjen. Det er ikke noe som er der til å ta av. Da forsvinner det. Hvis vi nå skulle sitere Bibelen, står det «kappes om å hedre hverandre». (Rom. 12.10).

Hvis jeg kan få uttrykke en del av mitt syn på kvinnen, vil jeg bruke et dikt jeg skrev for noen år siden:

*Händer såsom Marta
hjärta som Maria
skulle alla kvinnor ha.
Mångahanda sysslor
stillhet och begrundan
vill ju Gud tillsammans ta
för att ge den nya världen
nya kvinnor. Deras kärlek
bär den.*

Jeg hadde aldri sett meg selv som prestefrue. Men jeg tror jeg har begynt å se at kraften av hva vi gjør sammen er større enn hva vi gjør hver for oss. Derfor er det mye mindre akseptuert for meg hva min egen profil er. I den forbindelse drister jeg meg til å si at det er nødvendig for mange kvinner å ta opp til ny vurdering sitt syn på vanlig husarbeid. Det settes ikke særlig høyt på skalaen av hva som har verdi for tiden. På hvilket grunnlag er det vi vurderer verdigraden av de forskjellige sorter arbeid?

Hva vi kan gjøre sammen for andre mennesker, er min viktigste oppgave. Og det innbefatter også det praktiske. Vi hjelper hverandre.

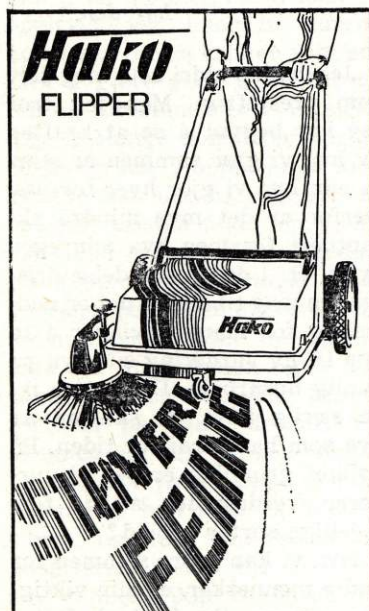
— Vi svensker er så flinke til å «rute» inn alle ting, sier Bror. Slik og slik skal det være. Akkurat nå skal kvinnen ut i arbeidslivet. Tidligere skulle hun være hjemme. Hvert enkelt menneske er jo så forskjellig. «Gud skapte ingen kopier, bare originaler,» sa en 94-årig prest jeg traff forleden.

E. R. H.

En slutt og en begynnelse

Av skuespilleren Mike Fields, London

Kynisme, ambisjoner og selvopptatthet — jeg var full av alt dette da jeg kom til Westminster Theatre for å spille i revyen GB. Selv mente jeg at jeg

Utendørs eller innendørs, åpne plasser eller trange ganger: Hako Flipper feiemaskin gjør det rent uten å støve. Lett å håndtere. Kapasitet inntil 2000 m²/time. Be om demonstrasjon.

Reinhardt Maskin A-S

4601 Kristiansand S

Avd.: Østre Aker vei 101

Oslo 5

likte mennesker, men det var egentlig bare så lenge de ikke kom i veien for min jakt etter berømmelse. Etter en tid i London reiste flere av skuespillerne til Caux med GB. Tre uker der snudde opp ned på livet mitt og hele min måte å tenke på. Stykket ble vist flere ganger for et publikum fra mange land.

Så ble jeg spurt om jeg ville ta St. Augustins rolle i en høytlesning av Nancy Ruthvens stykke «Late Have I Loved Thee». Jeg var begeistret over manuskriptet og samtidig vettskremt over å påta meg en så stor rolle. Men St. Augustins tenkning og leting etter sannheten gjorde inntrykk på meg. På den første prøven ble jeg så oppslukt av hele skikkelsen at jeg hadde vanskeligheter med å lese innenat på et tidspunkt. Etterpå spurte de andre om jeg var riktig frisk. «Ja,» sa jeg, og de forklarte at de trodde det hadde vært «på ordentlig». Under den første opplesningen levte jeg gjennom Augustins konflikt.

Noen dager senere var det en ny fremførelse. Jeg travet nervøst opp og ned bak scenen. Da kom det plutselig en bemerkning fra Donald Scott, en av de andre skuespillerne: «Feilen med deg er at du leter etter Gud utenfor deg selv.» Uten et ord fór jeg inn i garderoben min og grep manuskriptet. En setning fra stykket kom rett imot meg: «For se, du var i mitt indre og

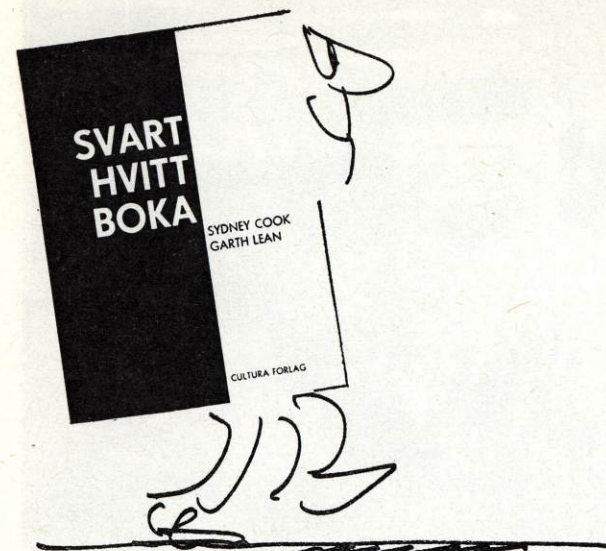
jeg utenfor, og jeg lette etter deg utenfor.»

Jeg hadde vært skeptisk om Guds ledelse, og her ble jeg konfrontert med den slik. Under opplesningen gikk jeg gjennom Augustins kamp en gang til. Neste dag gikk jeg rundt i en tåke, men jeg husker at jeg sa til en eller annen: «Jeg kan ikke fortsette å leve slik jeg har gjort hittil.»

Ny kontrakt

Snart kom dagen da vi skulle reise tilbake til London. Jeg gikk for å si adjø til to gode venner, og der sto jeg foran dem, fullstendig stum. De foreslo at vi kunne be, og da vi var ferdig med den bønne, strømmet det fred og klarhet gjennom meg, og en virkelig «hjemmefølelse» for første gang i mitt liv. Jeg var i ferd med å undertegne en ny kontrakt — med Gud.

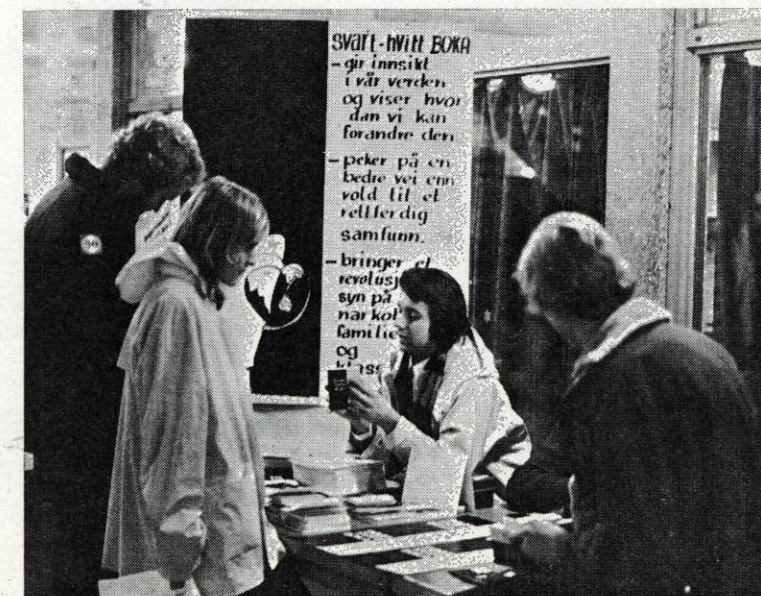
På flyet gikk det opp for meg at jeg måtte få rede på betingelsene i den kontrakten. Noen hadde gitt meg *Svart-Hvitt-Boka* ved avreisen, og der fant jeg noen av punktene. Hjemme hos meg selv fant jeg en gammel dagbok hvor jeg hadde skrevet et sted: «Det er noe som mangler i livet mitt. Et forhold til et annet menneske? Jeg tror ikke det.» I Caux fant jeg det forholdet — til Gud. Nå har jeg begynt å følge veien til Hans vilje, ikke min. Caux var en avslutning og en begynnelse for meg.

... Ute og går

Svart-hvitt-boka har utvilsomt fått bein å gå på også i Norge. Den trives aller best der hvor det er mange mennesker, noe som går fram av billedoppslaget på de neste sidene.

De som ennå ikke har sikret seg boka til julepresang, kan henvende seg til sin bokhandel.

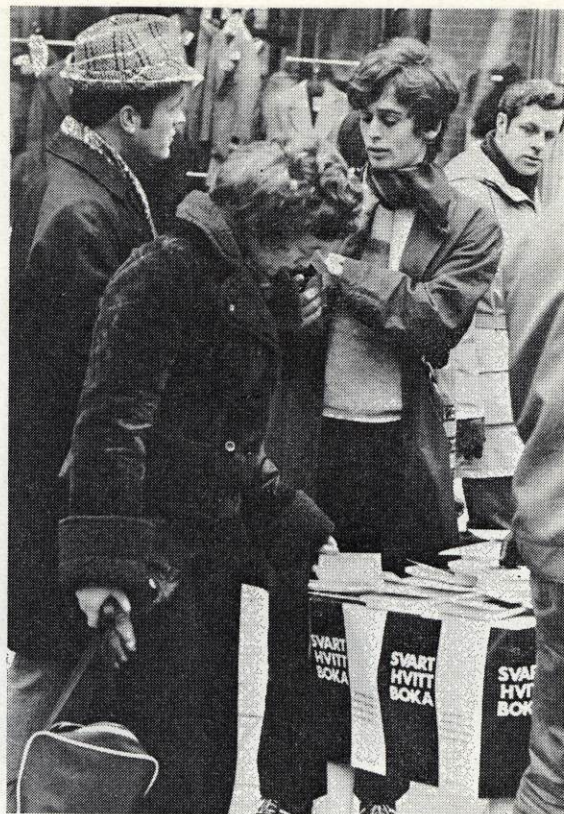
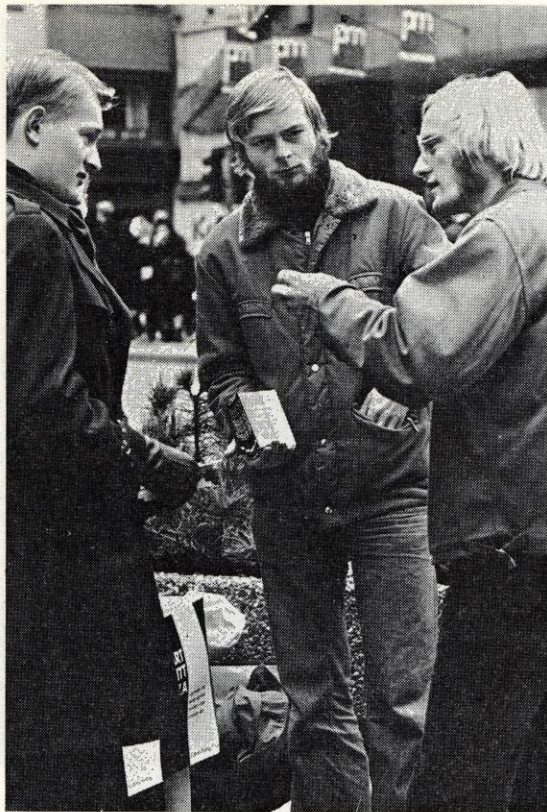
Bildet t.h.: Utenfor kafeteriaen «Fredrikke» på Blindern, hvor studentene gikk til og fra.

Siden de første eksemplarer av Svart-Hvitt-Boka kom ut i England ifjor er nå opplaget kommet opp i 350.000 på en rekke språk. Den svenske utgaven ventes på nyåret. Samtidig har presse og fjernsyn brakt bokas budskap til millioner av mennesker.

Bildene på disse sider er tatt i Lille Grensen i Oslo sentrum, og på Blindern Universitet.

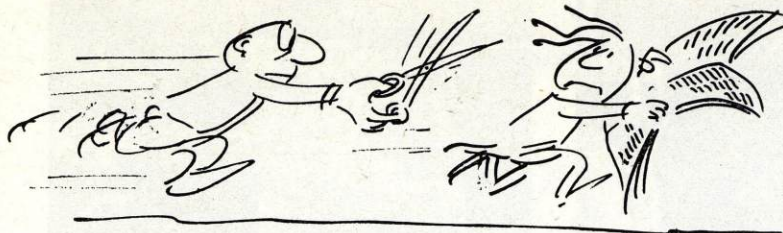

SVART HVITT BOKA

- Hva er dette?
Men . . .
Tja . . .
- Vel, la meg få
en bok.

klippet

Det er det gamle problem om forholdet mellom teori og praksis, tro og gjerning, som blir tatt opp. Men kanskje i en noe uvant sammenheng for mange, for boken tar et utvetydig standpunkt for sosialismen, for revolusjonen, samfunnsomveltningen. Men den går lenger enn til de velkjente slagord, opprop og manifeste om den ytre revolusjon. Den krever også at den indre revolusjon må bli like permanent som den ytre:

«Vi må altså orke å føre kampen på det ytre og indre plan samtidig. Ellers vil vi gang på gang falle tilbake til de gamle skuffelser. Dette er en selvfølge i teori, men en påkjenning i praksis. Den ytre kamp mellom kapitalisme og sosialisme kjenner du til. Men hvordan foregår den inne i deg selv?»

«Det er du som skal stå til rette og være et eksempel i praksis. Sett i gang, du har mye å gjøre.»

Fra en anmeldelse av Anders Byes bok 'Omkring Sara', Jon Nygaard i Aftenposten 16.11.73.

Maktdriften er nedlagt i alle folk og i alle folks ledere. Viljen til makt er overalt og alltid den samme vilje som førte til fallet fra Gud, til opprøret mot Gud.

Det er en illusjon i de såkalte normale tider at man kan nå frem til menneskehetens enhet på verdslig vei. Det kommer aldri til å skje.

Problemet er i det hele tatt ikke løst med et systemskifte; det kreves en ny menneskelighet, en kristnet innstilling til jordens goder, en ny vurdering, en frigjørelse fra hele den materialisme som er Europas «lik i lasten». Det trenges utvilsomt nye «systemer». Men skal de virkelig bli nye trenges det først og fremst en ny ånd. Den kristne kan ikke tro at det ene materialistiske system skal skape stort bedre vilkår for menneskeheten enn det annet.

Men det er en forbrytelse ikke å gjøre sig det klart og ganske nøkternt konstatere hva det er

som foregår i Europa idag og hvilken skjebne det er som truer alle små nasjoner. Det har ingenting med nøytralitet å gjøre å late som om virkeligheten er ganske anderledes enn den er. Fremfor alt har det ingenting med kristendom å gjøre. Kristen fortrøstning kan ikke bygge på falsk idealisering av virkeligheten. Det er vår plikt å se verden som den er, si tingene som de er, forstå de makter som arbeider og «tyde tidenes tegn».

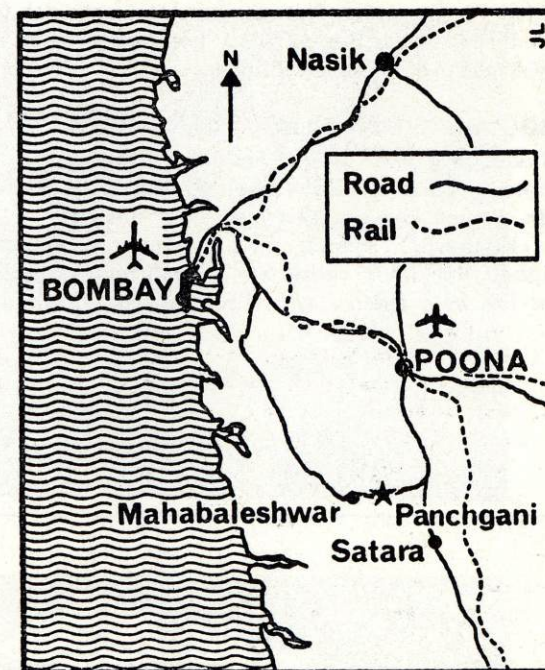
Den nådeløse sannhet er den at idag gjelder den verdenspolitiske kamp intet mindre enn verdensherredømmet, — verdens voldsenhet. I denne kamp kan intet folk gjøre seg håp om å slippe fri.

Alle fellesskap som reises på materialistisk basis, samlet om en materialistisk ide, ser ut til å gjennomgå en lovfast skjebne: de forvandler sig etterhvert til ukjennelighet. Det har sin gode forklaring: de bygger på kollektiv egen nytte, — men all egen nytte er tidsbestemt, skifter mål etterhvert som enkelte mål blir nådd, enkelte krav tilfredsstillet, — opportunismen trer rent mekanisk i funksjon, mange makt-syke spekulanter melder sig til tjeneste, — og når dette fellesskapet er blitt en maktfaktor melder også hele den sociale makts problematik sig, — og en vakker dag er man kommet milelangt fra utgangspunktet, de opprinnelige motiver og mål.

Fra Ronald Fangens bok 'Krig og Kristen Tro', Gylendal, februar 1940.

Kort nytt

Vi viser et kart over det området hvor konferanstedet Asia Plateau i Panchgani ligger.

NORD-KALOTTEN

En svensk folkevognbuss med seks unge fra fire forskjellige land, lastet med Svart-hvitt-bøker og filmer, har reist på kryss og tvers av Finnmark og Troms i november måned. Blant de steder som er besøkt, er Tromsø, Alta, Karasjok og Lyngsøidet. I neste nummer av Ny Verden vil vi bringe en mer utførlig rapport fra turen.

ASSAM, INDIA

«Nordøst-India er et Asia i miniatyr hvor brune og gule raser møtes,» hevdet dr. L. S. Negi, vise-rektor ved jordbrukshøgskolen i delstaten Assam, som foretok den offisielle åpningen av en «ungdomsleir» for Moralsk Opprustning i byen Jorhat. Dette området kunne vise India et eksempel på enhet, mente dr. Negi. Men det kan også bidra til en følelsesmessig integrering mellom India og andre land i Asia.

Førti studenter og unge bønder fra 11 byer og landsbyer i Assam og Meghalaya kom til leiren, mange av dem var sendt offisielt av sine undervisningsledere. To fra hvert college ble plukket ut blant fem hundre søkere.

Fire studenter fra ett distrikt bestemte seg for å arbeide planmessig for en forening av de forskjellige gruppene på deres hjemsted: assamesere, bengalere, muhammedanere og Marwari.

Industri-skuespillet *Den glemte faktor* ble fremført under møtene som høytlesning på Assam-språket.

Undervisningsfolk fra hele verden møtes

En konferanse som skal holdes i Panchgani, India, fra 1. til 10. januar 1974, kan komme til å vise nye veier for skolens utforming. Som representanter for et U-land har de indiske vertene trukket fram disse punktene i innbydelsen: Skal skolen frembringe mennesker som er flinke til å drive krig, til å protestere, til å utnytte andre, til å bli rike selv? Eller kunne skolen lede menneskene på uselvishetens veier istedet for opp samfunnets klatrestige?

FILMEN OM DR. NKOMO

Ett tusen delegerte fra hele Sør-Afrika som var samlet til metodistenes årlige møte i Wesleykirken, Pretoria, fikk se filmen *A man for All People* om William Nkomo. Både sal og galleri var fullpakket under forestillingen.

Det var i metodistenes forsamling at dr. Nkomos nye holdning ble demonstrert mest dramatisk da han i sin tid kom tilbake fra en konferanse i Caux. Nkomo, som selv var metodist, dro rett til kirkekonferansen og forklarte den «nye trosdimensjonen» han hadde funnet, og ba de hvite metodistene om tilgivelse for sin bitterhet mot dem.

Etter filmfremvisningen ledet møtelederen forsamlingen i bønn om at «vi må leve vårt liv så

lidenskapelig som William Nkomo viste oss det.»

A man for All People ble også vist nylig for Afrikansk Selskap ved London School of Economics, presentert av selskapets president, Kolapo Adebale fra Nigeria. «Filmen er et sterkt argument for en annen fremgangsmåte i arbeidet for en forandring i Sør-Afrika,» kommenterte en av tilskuerne etter forestillingen.

HØSTMØTE MED FILM

Bladet *Nationen*, Oslo, hadde et referat fra et møte i Vang Bondevinnelag, der MRA-filmen *Mr. Brown kommer ned fra fjellet* ble vist.

«Filmen . . . rystet opp i vår innerste samvit-tighet, der hvor egoismen og maktsyken ligger på lur hele tiden,» skrev referenten. «I all sin

enkelhet fikk den oss til å gå i rette mot oss selv. Det var en film som vi ikke er ferdig med når lyset settes på, men som kommer tilbake til oss gang på gang i våre daglige gjøremål.»

FØR-JULS LONDON

Igjen begynner strømmen av engelske skolebarn til Westminster-teatret og det kjente barneskue-spillet «*La bikkja beholde beinet*». For mange skoler og industrier er det nærmest blitt tradi-sjon med et besøk ved teatret hvert år.

Bruk
kvalitetsprodukter
fra

A S SABA

SVAKSTRØM ER VÅR STYRKE

Vår spesialitet:

Alt materiell for
avslutning av
svakstrømskabler

80 år som
spesialforretning i
svakstrømsbransjen

O. ØSTMO A.S

Rådhusgt. 3, Oslo 1

NYHET FRÅN **BAHAMA** POOL

Sektionsbyggd SWIMMINGPOOL

i glasfiber- armerad plast

ger Er mulighet att välja den längd som passar Er bäst. Såväl ändsektioner som mellansektioner har en längd av 2 meter (innermått). Med detta modulsystém kan Ni själv bestämma den längd på poolen Ni önskar. Bredden på varje sektion är 4 m och djupet 1,5 m (innermått). Väggtjockleken 6—8 mm.

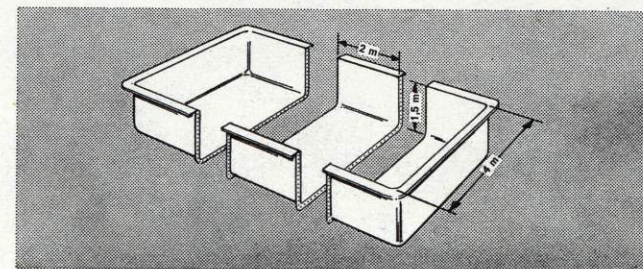
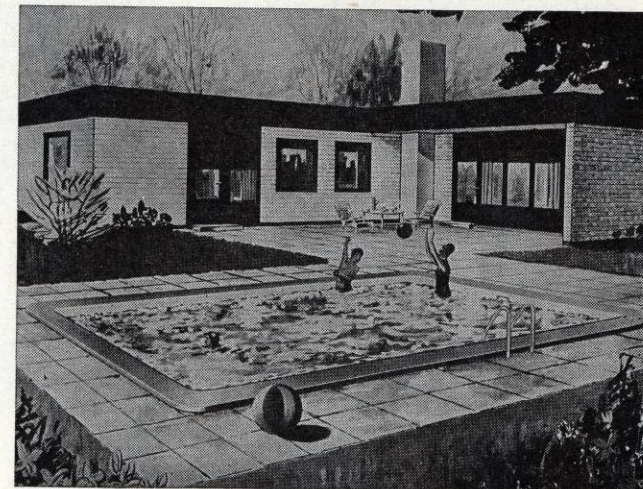
Sammanfogningen görs efter en väl be-prövad metod som ger absolut tätning.

Bahama-Pool är formgjuten och fullt färdig för montering på plats. Ni slipper härigenom helt ifrån arbete och kostnader för formsättning, gjutning, spackling och målning. Den kraftigt armerade polyesterplasten har en enastående styrka och elasticitet.

En viktig detalj är att Ni i Bahama-Pool alltid har rent vatten i **hela** poolen. Detta tack vare att poolmaterialets styrka möj-liggör rätt placering av in- resp. utlopps-ventiler för en total genomströmning av vattnet.

Bhama-Pool levereras komplett med re-ningsfilter, förvärmare, ytvattenavskiljare, 2 inloppsmunstycken, bottenutlopp, in-byggt belysning samt trappa med tre steg och rostfria lejdare.

Vi levererar även utrustning till pooler i betong och andra material samt pool-kemikalier.

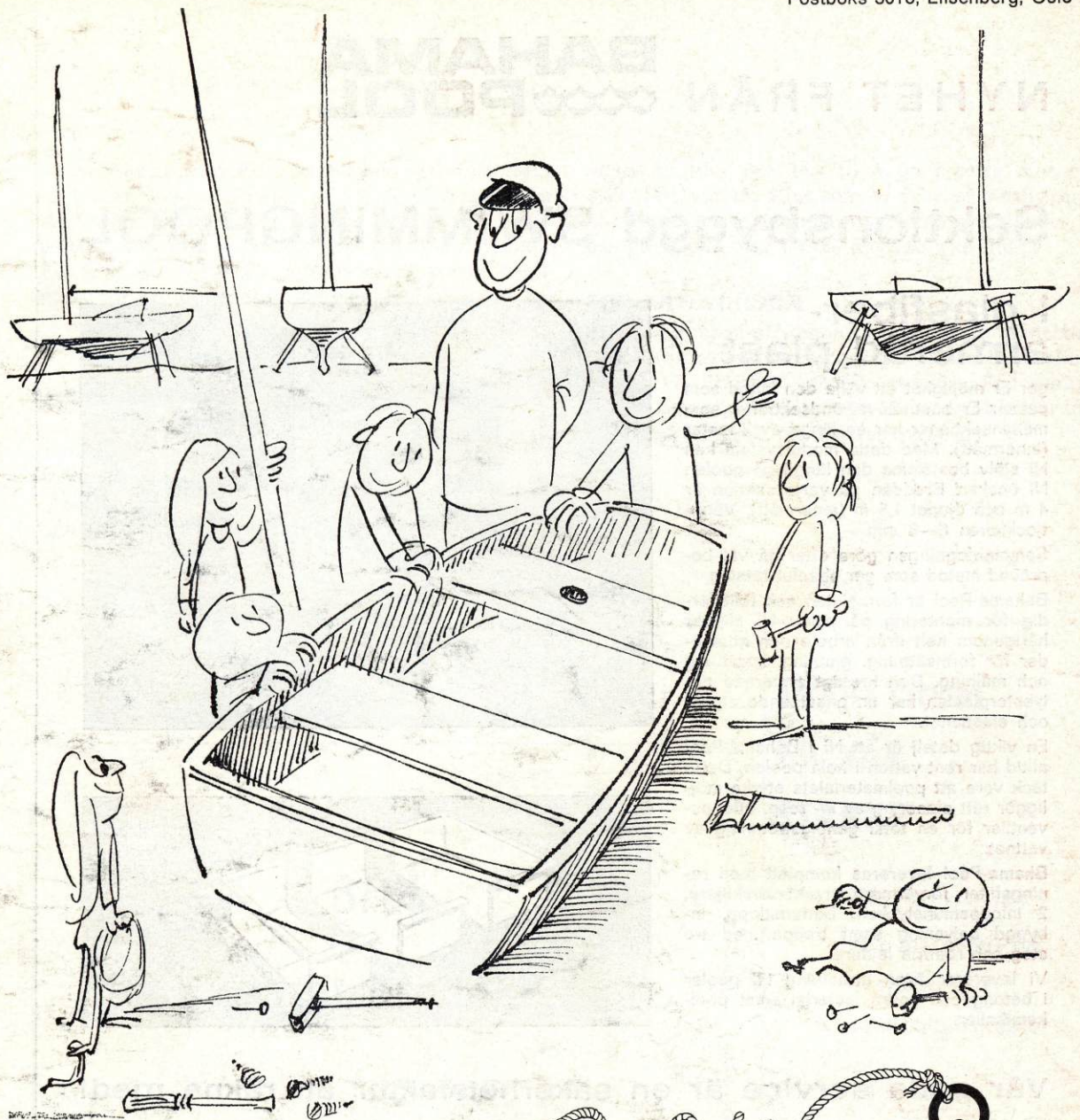

Vår goda service är en säkerhetsfaktor att räkna med!

Begär att få vår fyrfärgsbroschyr samt prisuppgifter!

BAHAMA
POOL

Box 145, 542 01 Mariestad. Tel. 0501/145 64.

BÅTPLANER?
Rådspør
Båt-PONTUS
Gøteborgs
Frihavn
Tel: 51 07 04

Båt
PONTUS